

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Hogere voorziening ingesteld op 29 januari 2020 door ZW tegen de beschikking van het Gerecht
(Vierde kamer) van 21 november 2019 in zaak T-727/18, ZW / EIB**

(Zaak C-50/20 P)

(2020/C 348/02)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Rekwirante: ZW (vertegenwoordiger: T. Petsas, dikigoros)

Andere partij in de procedure: Europese Investeringsbank (EIB)

Bij beschikking van 3 september 2020 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening gedeeltelijk kennelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk kennelijk ongegrond verklaard en rekwirante verwezen in haar eigen kosten.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Oostenrijk) op 8 mei 2020 — NE / Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld**

(Zaak C-205/20)

(2020/C 348/03)

*Procestaal: Duits***Verwijzende rechter**

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NE

Verwerende partij: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Andere partij in de procedure: Finanzpolizei Team 91

Prejudiciële vragen

- 1) Betreft het vereiste van evenredigheid van sancties, zoals neergelegd in artikel 20 van richtlijn 2014/67/EU ⁽¹⁾ en uitgelegd in de beschikkingen van het Hof [van 19 december 2019] Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18) ⁽²⁾, en Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19–C-141/19 en C-492/19–C-494/19) ⁽³⁾, een bepaling van die richtlijn met rechtstreekse werking?

2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Behelst de uitlegging van het nationale recht conform het Unierecht voor de nationale rechter en de nationale bestuurlijke instanties dan de mogelijkheid en de verplichting om, zonder dat de nationale wetgever ter zake nieuwe bepalingen heeft vastgesteld, de toepassing van de in de onderhavige zaak relevante nationale strafbepalingen aan te vullen met de op het gebied van het evenredigheidsvereiste geldende criteria zoals deze zijn omschreven in de onder de eerste vraag aangehaalde beschikkingen van het Hof?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt ("de IMI-verordening") (PB 2014, L 159, blz. 11).

⁽²⁾ EU:C:2019:1108.

⁽³⁾ EU:C:2019:1103.

**Hogere voorziening ingesteld op 9 juni 2020 door de Europese Commissie tegen het arrest van het
Gerecht (Achtste kamer) van 2 april 2020 in zaak T-571/17, UG/Commissie**

(Zaak C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Mongin, L. Radu Bouyon, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: UG

Conclusies

- Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie (Achtste kamer) van 2 april 2020 in zaak T-571/17, UG/Commissie, vernietigen;
- De zaak terugverwijzen naar het Gerecht;
- De beslissing over de kosten in eerste aanleg en in het kader van de hogere voorziening aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Eerste middel: onjuiste opvatting van de feiten (punten 64 tot en met 71 van het bestreden arrest)

Volgens vaste rechtspraak is er sprake van een onjuiste opvatting die ter controle aan het Hof wordt voorgelegd wanneer de beoordeling van de bestaande bewijzen kennelijk onjuist blijkt te zijn. Een dergelijke onjuiste opvatting moet duidelijk uit de dossierstukken naar voren komen.

In het eerste onderdeel van dit middel stelt de Commissie dat de conclusie van het Gerecht dat het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegd gezag (TAOBG) een te korte termijn heeft gesteld voor UG om de onvoldoende geschiktheid voor het ambt te verhelpen, door de bewijsstukken in het dossier wordt tegengesproken. Het TAOBG heeft niet geëist dat UG alle in het beoordelingsrapport van 2015 vastgestelde doelstellingen bereikt en de vertrouwensrelatie met zijn collega's binnen drie maanden herstelt.

Volgens het tweede onderdeel van dit middel heeft het Gerecht zijn onderzoek ten onrechte toegespitst op de ongeoorloofde afwezigheid en heeft het geen rekening gehouden met het terugkerende karakter van meerdere elementen van onvoldoende geschiktheid voor het ambt die waren vastgesteld in het besluit van 17 oktober 2016 en de brief van 8 september 2016.